

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Meditatio. 3. Sacerdos fervens, potens in opere & sermone. Luc. 24.
Lucerna ardens & lucens. Joa. 5. Sacerdos tepidus, infirmus & imbecillis. 1.
Cor. 11. Caligo & tenebræ. Act. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60483)

MEDITATIO III.

*Sacerdos fervens potens in opere
& sermone. Luc. 24. Lucerna ardens & lucens Joan.
s. Sacerdos tepidus, infirmus & imbecillis, I. Cor.
II. Caligo & tenebra. Act. 13.*

P*Palud. 1.* Sacerdotem ferventem contemplamur ceu beneficam sidus, quod influxu benigno & efficaci terris mirifice prodest. Contrà Sacerdotem tepidum intuemur velut basiliscum, pestiferi teporis & mali exempli venenô turgidum, valdeque perniciosum.

Pralud. 2. Divine Spiritus! da intelligere Sacerdotis boni miras utilitates, quibus toti mundo prodest: da simul capere ingentia damna, quibus Sacerdos malus rempublicam maectat & affligit, ut primi vestigia legam; secundi horridos excessus devitem.

Potens in opere & sermone est Sacerdos fervens; potens precibus; potens vitæ exemplo: atque hinc ubique prodest: vitia corrigit, mores emendat, virtutes infert, animas lucratur, cœlum exhilarat, Ecclesiam recreat, ingentem DEO gloriam conciliat. Inde quadruplex emolumentum nascitur, quod sollicitè inspiciendum.

Pun.

Punctum I.

*Emolumentum quadruplex, quo
toti mundo potenter succurrit pius Sacerdos.*

E*molumentum 1.* Sibi primò ac præ cæteris prodest Sacerdos bonus. Nam diligenti DEum omnia cooperantur in bonum, Quidquid cogitat, quidquid loquitur, quidquid agit & desiderat, fructum vitæ æternæ primò quidem sibi, dein & aliis pretiosè germinat. - - Qua mensura DEI gloriam promovet, animasque juvat, eâdem & sibi prodest. Illud planè mirum, & certum, quòd ipsa quoque peccata sua illi profint, unde semper redditur humilior, cautior, atque ferventior. Hinc perpetua animi serenitas, pax imperturbabilis, robur invictum.

Emolumentum 2. Prodest gregi suo, prodest mirificè charis oviculis Sacerdos fervens, utpote quas ipse amat, & à quibus vicissim amatur. Prodest illis verbò: prodest exemplò, precum suffragiò, fideli præfidiò, impensò labore ac solatio. - - Gregem sub ejus cura vegetum & sanum nemo absque singulari animi voluptate inspiciat. Puerorum & puellarum in templis præsertim modestia, juniorum reverentia, seniorum Christiana pietas, virginum verecundia, mulierum tenera in res sacras propensio

sio abunde nobis loquetur, quali gaudeant Pastore. - - Quis cum solatio non videat ætatis teneræ in rebus fidei exponendis dexteritatem, adulatorum in Sacramentis frequentandis sedulitatem, in confessione sacra peragenda exactam methodum, omniumque in rebus Divinis plenam reverentiã pietatem? Unde verò hæc vineæ florentis ubertas? Unde tam lætus gregis Dominici aspectus? Sacerdos fervens, potens in opere & sermone, cœlesti benedictione roboratus facit, ut DEI Mandata sanctè à suis custodiantur, flagella quævis arceantur, & ager Dominicus fervore Sacerdotali cultus fructum sexagesimum, nonagesimum, imò & centesimum afferat. Noli timere, Sacerdos sancte! (a) *Non accedet ad te malum, & flagellum non appropinquabit Tabernaculo tuo.* - - Non te tuosque vastabit inimica grando: non ferient bellorum incurfus: non depascet ærugo vel tineas: propter te benedicet Dominus populo suo in pace: propter te agris benedicet ac jumentis.

Emolumentum 3. Prodest toti Ecclesiæ, quam fulcit ut columna: quam virtutum & doctrinæ radiis illuminat, labore indefesso auget, ac filiorum cœlesti progenie fœcundatam lætificat. - - Sacerdotes boni quantum omni tempore profuerunt! Quò loco essent res tuæ, chara Germania, dilecta

F

lecta

(a) *Psal. 90.*

lecta patria ! nisi sanctum Evangelii lumen Sacerdotes fervidi, Bonifacius, Rupertus, Gallus, Magnus, Fridolinus labore Apostolico tibi attulissent ? Vos, Sacerdotes sancti, veteres harum regionum nostrarum incolas feroces, rudes, barbaros cicurastis, in agnos commutastis, Jesu Christo adduxistis ! Nulli parcentes labori, nulla barbarie absterriti hasce Provincias, unaque nos omnes suavi Christi jugo subdidistis ! Quid, amabò, futurum fuisset, si quis vestrum privatis potius commodis servire, quam Ecclesiæ totius utilitati prospicere voluisset ? Quot animarum millia fuissent peritura, quæ nunc fervor vester cælo æternum asseruit ? Quo loco essent res nostræ, si cui vestrum decantata illa tepidorum nœnia in mentem venisset : non obligor ad tanta itinera, ad labores tantos, ac molestias circa hos barbaros exhauriendas !

Emolumentum 4. Prodest toti mundo, totique cælo Sacerdos fervens, verè Pater ac delicia generis humani, benefici solis instar vivificans omnia, mundum velut alter Noë servans ab interitu, cum quo grande Salvatoris nomen partiri Salvator ipse non dedignatur. - - Lætis animarum manipulis cœlum quoque exhilarat, & supernis civibus auget. - - Soli duodecim Apostoli nunquid non Orbem universum Jesu Christo subjecerunt ? Singuli Regnis & Provinciis erudiendis suffecerunt. Quid
fi

si tepidi ac desides movere se noluisſent ?
Quàm funeſta modò eſſet Orbis terrarum
facies ? Si hodie dum ferventes deficerent
Sacerdotum curæ, quò infelicitatis Chriſtia-
nam rempublicam delabi oporteret ?

Punctum II.

*Grave nocumentum quadruplex,
quo toti mundo plurimum obest Sacerdos
tepidus.*

G*rave nocumentum* 1. Damnis tum poſiti-
vis, tum negativis primò ſeipſum ju-
gulat. Immenſis divitiis, omni glo-
ria, omni ornatu, pace animi, beata cum
Domino ſuo conſuetudine ſeipſum miſerrimè
privat. - - Accedunt damna poſitiva, qui-
bus ſortem ſuam omnem peſſumdat. - -
Quot negligentias admittit, tot vulnera
ſibimet infligit : tepore ſuo confirmato
animæ facultates ſingulas graviffimè affli-
git: morbos totidem inveteratos, quot malas
conſuetudines numerat. Quare infirmus ad-
modum & imbecillis nihil efficit : apud
DEum nihil poteſt ; quid enim poſſit, qui
Omnipotentì eſt contrarius ? - - Apud pro-
ximum quid poterit infirmus verbò, quin &
perniciòſus exemplò ?

Nocumentum grave 2. Gregi Dominico ve-
hementer nocet Sacerdos tepidus. Quid

causæ, obsecro, quòd pressus gràvi peccatorum jugo luctum induat miser populus, & flagellis conteratur? Cur Virgines ejus squallidæ, & dispersi lapides Sanctuarii? Cur admodum rara in juvenibus innocentia, ætatem superans in pueris malitia: vicinos inter lites & jurgia, fraudes & usuræ, luxuria, injustitiæ, dirum frigus, vix ulla pietas? tot malorum causam tenemus Sacerdotem tepidum. Hic si ferveret, minuerentur in populo scelera & flagitia: sublatis porro criminum monstris refloresceret Christiana pietas: hac restitutâ cessarent calamitates publicæ, redirétque læta ubique serenitas, abundantia pacis, & universa benedictio. - - Dicemus intrepidè, Sacerdotem tepidum omnis infelicitatis funestam originem esse. Hinc grandines, sterilitates, bellorum vastationes, quibus infelices oviculæ, mali Pastoris vitiò, affliguntur. Sequimur hic magnum Gregorium, cujus hæc sunt gravissima verba: (a) „Quantò mundus gladiò feriatur, aspiciatis: quibus quotidie percussionibus populus intereat, videtis. Cujus hoc nisi nostro Sacerdotum peccatò agitur? Et alibi: (b) dum nos competentia nobis relinquimus, & nobis incompetentia cogitamus, peccata nostra barbaris viribus sociamus, & culpa nostra gladios hostium exacuit, qui vires Reipublicæ gravant. - - Profectò cum te-
pet.

(a) Hom. 17. in Evang. (b) l. 4. Ep. 32.

pet Sacerdos, tepet pariter & populus: cum dormitat Pastor, facile disperguntur oves. - - Gregem luridum, macilentum, morbidum ubi videris, dic audacter, malum huic præesse Pastorem. Sic ubi deprehenderis magnam ruditatem, fidem languidam, vix ullam in templis reverentiam, petulantem & garrulam pueritiam, immodestam juventutem, expertes Christiani fervoris adultiores, securè omnino istud iudicium feres: Hic præest Sacerdos tepidus: hic flagella & calamitates publicæ diu exesse non poterunt.

Nocumentum grave 3. Toti Ecclesiæ nocet tepidus Sacerdos, cum sanctæ Matris Filios ad interitum properare turmatim finit: Dum vitæ negligentis exemplò & alios in eodem secum tepore detinet: dum impedit, ne fructificet Christi sanguis: cum dæmonem grassari liberè permittit. Quare Ecclesiam non solùm ornamentò, solatiò, & fructuum ubertate privat, sed & crudeliter persequitur tanquam hostis internecinus. - - Quis, amabò, facit, ut sanctam Matrem contemnant Hæretici, vilipendant Catholici, & ludibrio habeant Pseudopolitici? Cur sua non ampliùs manet rebus sacratissimis æstimatio ac reverentia: non ampliùs sua sanctis ceremoniis gravitas; non suus Divino sacrificio honor; & cur ipsum adeò Sacerdotium redditur contemptibile? Sacerdos tepidus omnia dehonestat, suòque infando tepore

turpiter commaculat. Verissimè igitur de-
 nuo magnus Gregorius : (a) „ Nullum pu-
 „ to ab aliis hominibus majus præjudicium,
 „ quàm à Sacerdotibus tolerat DEUS, quan-
 „ do eos, quos ad aliorum correctionem
 „ posuit, dare de se exempla pravitatis
 „ cernit; quando ipsi peccamus, qui pecca-
 „ ta aliorum compescere debuimus.

Nocumentum grave 4. Universum terrarum
 orbem, cœlumque ipsum præteritis sæculis
 miserrimè vastârunt Sacerdotes tepidi, &
 hodiedum immensis cladibus utrumque af-
 ficiunt. - - Sacerdos tepidus fuit Lutherus,
 & ex tepido sceleratus: Sacerdos luridus
 fuit Calvinus, in profundum malorum sen-
 sim delapsus: tepidi ac luridi Sacerdotes
 erant Hæresiarchæ ultimorum temporum
 plerique omnes, Hussius, Wicleffus,
 Zwinglius, Molinosius, Quesnellus, alii.
 Tepidi ac luridi Sacerdotes erant Hære-
 siarchæ primorum temporum, qui mundum
 subverterunt: tales fuère Vigilantius, Arius,
 Nestorius, Pelagius, Eutyches, Donatus,
 Dioscorus, alii magnô numerô. Hæ Sa-
 cerdotum pestes quibus errorum monstris
 terras opplevêre? Quot animarum myria-
 des perdidêre? Quas vitiorum sordes abo-
 minandas invexêre? - - Heu! tepidi luridi-
 que Sacerdotes quantis stragibus Germa-
 niam nostram afflixêre! Hi Sueciam totam,
 Daniam, Norwegiam, Saxoniam, Prus-
 siam,

(a) *Hom. 17. in Luc. 10.*

fiam, Pomeraniam, Belgium, Helvetiam, Franconiam, Sueviam nostram, vel ex toto, vel magnam partem infeliciter pessumdedere. Quis absque summo animi mœrore videat tot Episcopatus extinctos, tot monasteria subversa, tot profanata templa, Regna integra & Provincias Hæresum dira caligine obvolutas? Possitne igitur sub sole inveniri aliquid pestilentius tepido Sacerdote?

Tepor infausste! quàm turpiter hucusque maculâsti omnia! Sacerdotes tepidi non adeò multi quantas in Orbe strages ediderunt, & quantum porro nocebunt! - Beatissime fervor, bonorum omnium fons inexhaustus, quas tibi laudes dicamus! Sacerdotes fervidi, terrarum Principes, cœli benigna sidera, quantum vobis debemus! - - En! bona maxima per Sacerdotes, & mala quoque per Sacerdotes maxima mundo hæctenus obvenêre. - - Quid nunc ego? Quorum numerum augere velim? - - Tu, Domine, viam iniquitatis, viam teporis longè fac à me! Utinam teterrimæ pestis initia nunquam admisissem! - - Juravi & statui custodire judicia justitiæ tuæ!

Pergitur tantisper in exercitio voluntatis cum reflexione seria, quantum fors ego nocuerim hæctenus in domo DEI? Quid imposterum agere velim? Quæ media mihi sint adhibenda? Colloquium denique ad Christum.